

Ο αοιδός των Βλασαιίων

Μπορεί να μην είναι επαγγελματίας τραγουδιστής δεν έχει όμως να ζηλέψει τίποτα από πολλούς επαγγελματίες. Μιλάμε για τον Παναγιώτη Αποστολόπουλο του Μιχαήλ που τον βλέπουμε να τραγουδάει στο κέντρο «Κλειδί» της Αθήνας. Στα λαϊκά και ρεμπέτικα είναι ανεπανάλητος.

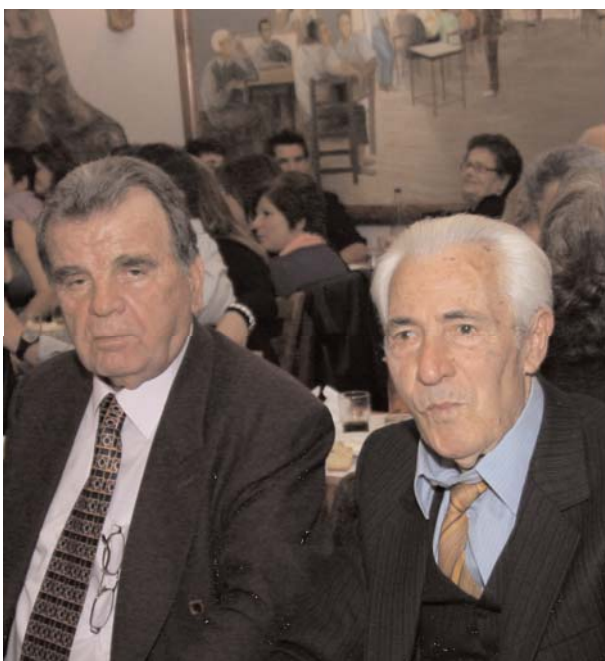
Τους οφείλουμε πολλά για την ιστοσελίδα μας

Στο Βασίλη Φουρτούνη και στη σύζυγό του Γιάννα οφείλουμε την κατασκευή και συντήρηση της ιστοσελίδας μας. Μια ιστοσελίδα που τη συντηρούν αφιλοκερδώς και που γνωρίζει μεγάλη επισκεψιμότητα. Το Βλάση βρίσκεται παντού σε όλα τα πλάτη και τα μήκη του πλανήτη στη διεύθυνση www.vlasi.gr την οποία και πρέπει να επισκεπτόμαστε για να μαθαίνουμε τα νέα του χωριού και της ευρύτερης περιοχής.

Γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στη «Μανιατόρουγα»

Η «Μανιατόρουγα» είναι περιοχή του χωριού Βλάση. Βρίσκεται στο νότιο τμήμα του χωριού, αριστερά και δεξιά του δρόμου που οδηγεί στη βρύση του χωριού. Εκεί γεννήθηκαν και μεγάλωσαν ο Γεώργιος Φράγκος του Βασιλείου και ο Θεόδωρος Μυλωνάς του Κωνσταντίνου τους οποίους βλέπουμε στη φωτογραφία. Και οι δυο τους αγαπούν ιδιαίτερα το χωριό που γεννήθηκαν και όποτε βρίσκουν ευκαιρία επισκέπτονται το Βλάση.

Δημητρακόπουλος Αθανάσιος Τιμήθηκε με το βαθμό του Ταξίαρχου

Δυο Βουφραδοχώρια διεκδικούν την πατρότητα του Αθανασίου Δημητρακόπουλου. Το Κουρτάκι και το Χατζή. Ο Δημητρακόπουλος Αθανάσιος με την έναρξη της επανάστασης του 1821 έχοντας την επαναστατική φλόγα μέσα του δημιούργησε δική του επαναστατική ομάδα με συγχωριανούς του και έτρεξε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στις πολιορκίες των Πυλικών Φρουριών και κυρίως στο Νεόκαστρο. Έλαβε μέρος επίσης στην πολιορκία της Τρίπολης καθώς και στις ενέδρες κατά των στρατευμάτων του Ιμπραήμ. Γενικά η προσφορά του στην πατρίδα ήταν μεγάλη, γι' αυτό τιμήθηκε με το βαθμό του Ταξίαρχου. Το 1845 ονομάστηκε Υπολοχαγός της Τιμής.

Φουρτούνης Στυλιανός Σκοτώθηκε στον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο

Άφησε το τσαπί και το αλέτρι και έτρεξε στο πρόσταγμα της πατρίδας που καλούσε κοντά της τη νεολαία την περίοδο 1914-1918. Χωρίς μεγάλη σκέψη, χωρίς δισταγμούς, γεμάτος με αγνά πατριωτικά αισθήματα βρέθηκε στην πρώτη γραμμή. Ο Στυλιανός Φουρτούνης γεννήθηκε το 1896 και ήταν της στρατιωτικής κλάσης του 1917. Ήταν από τις πιο αγνές μορφές του χωριού. Δουλευτάρης, τίμιος, ειλικρινής, θαρραλέος, γενναίος. Αγωνίστηκε με αυταπάρνηση. Σ' αυτό τον πόλεμο έδωσε και την ίδια του τη ζωή. Πέρασε στο πάνθεο των ηρώων. Δόξασε την πατρίδα.

Ο «Βαβουγιός» ο αστυνόμος

«Μια χρονιά, παραμονή στο πανηγύρι τ' Αϊ-Κωνσταντίνου (στο Κοντογόνι), στο μαγαζί του Φουσιάνη έπαιζαν τα όργανα με τον Βιστάγκα από του Χαλβάτσου με το κλαρίνο και τον «Αριστείδη» τον Μπάγκα με το σαμπούρι του. Στης χήρας ήταν όργανα με βιολιτζή τον Τσέλιο από του Χαλβάτσου. Και εκεί που ο Τσέλιος άρχιζε με το τραγούδι του-πάντα το ίδιο έπαιζε με το άνοιγμα του χορού- «Γαρυ-καλέ, γαρυφαλάκι θα γινώ/ μες στα βασιλικά σου γεια σου πουλί μου γεια σου/ να με δροσολογίζουμε, να με δροσολογίζουμε τα χέρια τα δικά σου, γεια σου πουλί μου, γεια σου», έγινε μια παρεξήγηση στο χορό, μαζεύτηκαν εκατοντάδες άνθρωποι στην χήρας και φαινόταν ότι θα γίνει μεγάλο κακό. Ο «Βαβουγιός»-αυτό ήταν τ' όνομα του αστυνόμου-τα 'χασε και δεν ήξερε τι να κάνει. Τότε μπήκε στη μέση μια αντρογυναίκα που χόρευε μπροστά, η Γιαννούλα, που ήταν και χωρατατζού και λέει στον αστυνόμο δύνατα: «Τι καπετάνιος είσαι συ, ρε Βαβουγιέ; Τι τα 'χασες και τηράς; Έπρεπε να 'χω 'γω το σπαθί και τα σηματούρια σου (δηλ. να ήταν άντρας) και θα 'γλεπες τι θα γενότανε». Όλοι απότομα γέλασαν με την ψυχρή τους, το κακό τελείωσε, και η Γιαννούλα συνέχισε να χορεύει». (Από το βιβλίο «Μεσηνιακή Παράδοση Βίου» του Πάνου Κοσμάπουλου).

Το Κουρτάκι το 1986

Να πώς περιγράφει η εφημερίδα «Νέστωρ» την κατάσταση του χωριού Κουρτάκι του έτους 1986: «Εχρηγήθησαν-εκ των 30 που ενεκρίθησαν-10 εκατομμύρια εφέτος για την συνέχιση ασφαλτοστρώσεως του δρόμου από το χωριό μας μέχρι το δρόμο Χώρας-Βλαχοπούλου-Χατζή. Ανοικοδομήθηκε εκ θεμελιών η σεισμόπληκτη εκκλησία μας. Ευχαριστούμε τον Σεβ. Μητροπολίτη μας για το ενδιαφέρον του και όσους προσέφεραν στην Ερανική μας Επιτροπή».

Οι ονομασίες των λιμνών στο Πολυλίμνιο

Για το Πολυλίμνιο που βρίσκεται στο δήμε μας και συγκεκριμένα στα όρια του χωριού Χαραυγή έχουμε κατ' επανάληψη αναφερθεί. Στο φύλλο αυτό θα αναφέρουμε από πού πήραν το όνομά τους τουλάχιστον οι έξι μεγαλύτερες 1) Η λίμνη Ιταλός: Πήρε το όνομά της την περίοδο της κατοχής όταν ένα απόσπασμα Ιταλών στρατιωτών βρέθηκε στο Πολυλίμνιο. Τότε ένας από τους Ιταλούς, ψάχνοντας για βατράχια γλίστρησε έπεσε στη λίμνη και μην ξέροντας κολύμπι πνίγηκε. Μάταια ο Ηλίας Δρακόπουλος, γνωστός ως Καμποσούλιας, προσπάθησε να τον σώσει. Το κακό είχε γίνει και οι κάτοικοι της Χαραυγής από τότε ονόμασαν τη λίμνη «Λίμνη του Ιταλού». 2) Η λίμνη Καδούλα: Πήρε το όνομά της από το σχήμα καρδιάς που έχει. Οι κάτοικοι της περιοχής πιστεύουν ότι τα νερά της λίμνης ενισχύουν τους έρωτες. 3) Η λίμνη Σταθούλα: Πήρε το όνομά της από τη Σταθούλα Θεριού που πνίγηκε στη λίμνη μαζί με τα δυο της παιδιά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. 4) Η λίμνη Πανάγος: Πήρε το όνομά της από τον Πανάγο Γραμματικόπουλο που μια χειμωνιάτικη βραδιά προσπάθησε να τη διασχίσει αλλά πνίγηκε παρασυρόμενος από τα νερά της. 5) Μαύρη Λίμνη: Πήρε το όνομά της από το χρώμα των νερών που δημιουργείται από το βάθος της λίμνης που είναι μεγάλο. 6) Λίμνη Κάδη: Είναι η μεγαλύτερη λίμνη του φαραγγιού στην οποία βρίσκεται και ένας φαντασμαγορικός καταρράκτης ύψους 25 μέτρων. Δεν μπορούσαμε να μάθουμε από πού πήρε το όνομά της.

Το κεραμιδοκάμινο της περιοχής μας

Αλήθεια, από πού προμηθεύονταν οι πρόγονοί μας τα κεραμίδια των σπιτιών τους; Πού βρίσκονταν τα κεραμιδοκάμινα; Ένα εύλογο ερώτημα που πιθανόν απασχολεί καθέναν που προβληματίζεται για τη ζωή των προγόνων του. Εντοπίσαμε ένα τέτοιο κεραμιδοκάμινο στην περιοχή «Βρύσες» της Πελεκανάδας. Αυτό λειτουργούσε τον προηγούμενο αιώνα και τελευταίος ιδιοκτήτης του ήταν ο Ηλίας Μειντάνης από το χωριό Κουρτάκι. Πολλά χωριά της περιοχής μας προμηθεύονταν κεραμίδια από το συγκεκριμένο κεραμιδοκάμινο.

Τα λιθάρια του ελαιοτριβείου στο Βλάση

Μέσα στο ελαιοτριβείο στο Βλάση βρίσκονται δυο λιθάρια τα οποία ποιοούσαν τις ελιές. Το συγκεκριμένο ελαιοτριβείο διέθετε τουλάχιστον άλλα δυο λιθάρια. Από πού και πώς έφτασαν τα λιθάρια αυτά στο Βλάση και με τι μέσα τα μετέφεραν στο ελαιοτριβείο; Από πηγές γερόντων πληροφορηθήκαμε ότι τα λιθάρια πελεκήθηκαν από τεράστιες πέτρες στο «Κρυόρεμμα» και στη συνέχεια οι κάτοικοι του χωριού με προσωπική εργασία τα μετέφεραν κυλώντας τα στο χωριό. Αυτή η μεταφορά κράτησε πολλές μέρες γιατί δεν υπήρχε ο σημερινός δρόμος. Όλα γίνονταν μέσα από χωράφια ή στενά δρομάκια.

Εργαλεία γεωργού στα Βουφραδοχώρια

Για την ιστορία καταγράψαμε, για να τα θυμηθούν οι παλιότεροι και να τα μάθουν οι νεότεροι, τα ονόματα των εργαλείων που χρησιμοποιούσαν ή χρησιμοποιούν ακόμη οι γεωργοί στα Βουφραδοχώρια: Βαριά, Φτυάρι, Αξίνα, Τσεκούρι, Δρεπάνι, Κασμάς, Κασάρα, Σκαλιστήρι, Ξινάρι, Πλαταξίνα, Μανιρίτσα, Λοσάρι, Κόσα, Κλαδευτήρι, Κόφτρα.